

LEGE Nr. 90 din 12 iulie 1996
a protecției muncii

EMITENT □ PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 157 din 23 iulie 1996

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Protecția muncii constituie un ansamblu de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății salariaților și a altor persoane participante la procesul de muncă.

(2) Normele de protecție a muncii stabilite prin prezenta lege reprezintă un sistem unitar de măsuri și reguli aplicabile tuturor participanților la procesul de muncă.

(3) Activitatea de protecție a muncii asigura aplicarea criteriilor ergonomice pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și pentru reducerea efortului fizic, precum și măsuri adecvate pentru munca femeilor și a tinerilor.

Articolul 2

(1) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice la care activitatea se desfășoară cu personal angajat pe bază de contract individual de muncă sau în alte condiții prevăzute de lege.

(2) În sensul prezentei legi, prin persoane juridice și fizice se înțelege: agenții economici din sectorul public, privat și cooperatist, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României, autoritățile și instituțiile publice, precum și agenții economici români care efectuează lucrări cu personal român, pe teritoriul altor țări, în baza unor convenții internaționale sau contracte bilaterale.

Articolul 3

Normele de protecție a muncii se aplică salariaților, membrilor cooperatori, persoanelor angajate cu convenții civile, cu excepția celor care au drept obiect activități casnice, precum și ucenicilor, elevilor și studenților în perioada efectuării practicii profesionale.

Articolul 4

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, prin organele lor de specialitate centrale și teritoriale, organizează, coordonează și controlează activitatea de protecție a muncii.

(2) Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției - Direcția generală a penitenciarelor, Ministerul Finanțelor - Garda financiară, precum și Serviciul Roman de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Paza organizează, coordonează și controlează activitatea de protecție a muncii din unitățile proprii, prin organele acestor ministere și servicii, pe baza prevederilor prezentei legi.

(3) Cercetarea, înregistrarea și evidenta accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, precum și autorizarea, din punct de vedere al protecției muncii, a unităților din subordinea ministerelor și serviciilor menționate la alin. (2) se efectuează de către organele proprii.

Articolul 5

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale emite norme generale, normative și alte reglementări de interes național privind securitatea muncii și alte domenii ale protecției muncii, potrivit legii, pentru toate unitățile, coordonează programul de elaborare a normelor specifice pe activități și avizează normele, standardele și orice alte reglementări, inițiate de alte organe, care conțin prevederi sau au efect în acest domeniu, în scopul prevenirii accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

(2) Normele generale de protecție a muncii cuprind reguli și măsuri aplicabile în întreaga economie națională.

(3) Domeniile pentru care se elaborează normele generale de protecție a muncii sunt cuprinse în anexa nr. 1 la prezenta lege.

(4) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare elaborează norme specifice activităților nucleare și exercită controlul cu privire la respectarea acestora.

(5) Activitățile din economia națională pentru care se elaborează norme specifice de protecție a muncii sunt cuprinse în anexa nr. 2 la prezenta lege.

(6) Persoanele juridice și fizice sunt obligate să elaboreze instrucțiuni proprii de aplicare a normelor de protecție a muncii, în funcție de particularitățile proceselor de muncă.

Articolul 6

(1) Ministerul Sănătății emite norme obligatorii privind igiena muncii și avizează standarde și acte normative, elaborate de alte organe, care privesc sănătatea salariaților la locul de muncă.

(2) Domeniile pentru care se elaborează normele de igiena a muncii sunt cuprinse în anexa nr. 1 la prezenta lege.

Articolul 7

(1) Contractele colective de muncă ce se încheie la nivelul unităților, grupurilor de unități, ramurilor de activități, precum și la nivel național vor cuprinde, obligatoriu, clauze referitoare la protecția muncii, în conformitate cu prevederile prezentei legi, a căror aplicare să asigure prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale.

(2) În contractele individuale de muncă, în convențiile civile, cu excepția celor care au drept obiect activități casnice, precum și în contractele de școlarizare vor fi stipulate clauze privind protecția muncii, stabilindu-se și răspunderea părților.

(3) Convențiile internaționale și contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în vederea efectuării de lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări, vor cuprinde clauze privind protecția muncii.

Articolul 8

(1) În regulamentele privind organizarea și funcționarea persoanelor juridice vor fi stabilite obligații și răspunderi în domeniul protecției muncii, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În funcție de natura, complexitatea și riscurile specifice activității desfășurate, precum și de numărul salariaților, persoanele juridice vor stabili personalul cu atribuții în domeniul protecției muncii sau, după caz, vor organiza compartimente de protecție a muncii.

Articolul 9

Desfășurarea activităților de producție sau a prestațiilor de servicii este condiționată de obținerea autorizației de funcționare din punct de vedere al protecției muncii, emisă de către inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii, cu excepția activităților desfășurate de unitățile din subordinea organelor și a serviciilor prevăzute la art. 4 alin. (2).

Articolul 10

Cheltuielile aferente realizării măsurilor de protecție a muncii sunt finanțate integral din costurile de producție ale persoanelor juridice și fizice sau din sumele prevăzute cu aceasta destinație în buget, pentru persoanele juridice finanțate de la bugetul de stat, respectiv din bugetele locale.

Articolul 11

(1) Activitățile de interes național în domeniul protecției muncii și sursele de acoperire a cheltuielilor necesare realizării acestora se aproba de către Guvern, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Activitățile de cercetare științifică în domeniul protecției muncii, de interes național, se finanțează din fondurile prevăzute pentru acestea, potrivit legii.

Capitolul 2 Echipamentele tehnice, echipamentul individual de protecție și de lucru, alimentația de protecție și materialele igienico-sanitare

Articolul 12

(1) În sensul prezentei legi, sunt echipamente tehnice: mașinile, utilajele, instalațiile, aparatura, dispozitivele, uneltele și alte mijloace asemănătoare necesare în procesul muncii.

(2) Echipamentele tehnice trebuie să corespundă prevederilor din normele, standardele și din alte reglementări referitoare la protecția muncii și să nu prezinte pericol pentru sănătatea sau viața salariaților, a persoanelor aflate în unitate în interes de serviciu sau a altor persoane pentru care se asigură protecția muncii potrivit prevederilor art. 3.

(3) Echipamentele tehnice din producția internă și din import trebuie să fie dotate cu aparatura de măsură și control al parametrilor tehnologici, precum și de prevenire și avertizare a starilor de pericol.

(4) Echipamentele tehnice pot fi fabricate, importate, comercializate și folosite numai dacă îndeplinesc condițiile de protecție a muncii, certificate de organele competente, potrivit legii.

Articolul 13

(1) În sensul prezentei legi, echipamentul individual de protecție reprezintă mijloacele cu care este dotat fiecare participant în procesul de muncă pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc.

(2) Echipamentul individual de protecție se acordă, obligatoriu și gratuit, salariaților, precum și altor categorii de persoane care desfășoară activități la persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 2, potrivit criteriilor stabilite în Normativul-cadru de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție, elaborat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) În cazul degradării echipamentului individual de protecție, respectiv al pierderii calităților de protecție, se acordă obligatoriu un nou echipament.

(4) Degradarea sau pierderea echipamentului individual de protecție, înainte de termenul de utilizare prevăzut, din vina purtătorului, atrage răspunderea acestuia pentru prejudiciul cauzat, potrivit legii.

Articolul 14

(1) În sensul prezentei legi, echipamentul individual de lucru reprezintă mijloacele pe care persoanele juridice și fizice le acordă unui salariat în vederea utilizării lor în timpul procesului de muncă pentru a le proteja îmbrăcămintea și încălțăminte.

(2) Echipamentul individual de lucru se acordă de către persoanele juridice în condițiile negociate prin contractele colective de muncă.

(3) Cheltuielile necesare achiziționării echipamentului individual de lucru sunt suportate, în proporție de 50%, de către persoana juridică, din costurile de producție sau din sumele prevăzute cu aceasta destinație în buget, pentru unitățile finanțate de la bugetul de stat, respectiv din bugetele

locale, iar diferența se suporta de către beneficiari.

Articolul 15

(1) Unitățile producătoare de echipament individual de protecție și de echipament individual de lucru sunt obligate să respecte condițiile de realizare a sortimentelor prevăzute în standardele românești corespunzătoare.

(2) Introducerea în fabricație a sortimentelor noi de echipament individual de protecție și de lucru se poate face numai după avizarea prototipurilor de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Sortimentele de echipament individual de protecție și de lucru, din import, pot fi comercializate și utilizate numai după certificarea calității de protecție a acestora de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Articolul 16

Alimentația de protecție se acordă, obligatoriu și gratuit, de către persoanele juridice și fizice, persoanelor care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare, pe baza normelor elaborate de către Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Articolul 17

(1) Materialele igienico-sanitare se acordă, obligatoriu și gratuit, de către persoanele juridice și fizice, persoanelor care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igiena personală deosebită.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă care impun acordarea acestora se stabilesc pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății.

Capitolul 3 Obligații privind realizarea măsurilor de protecție a muncii

Articolul 18

(1) În vederea asigurării condițiilor de protecție a muncii și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, conducerea persoanei juridice, precum și persoana fizică au următoarele obligații:

- a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor tehnice precum și la elaborarea tehnologiilor de fabricație, soluții conforme normelor de protecție a muncii, prin a căror aplicare să fie eliminate riscurile de accidentare și de îmbolnavire profesională a salariaților și a altor persoane participante la procesul de muncă;
- b) să solicite inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii autorizarea funcționării unității din punct de vedere al protecției muncii, să mențină condițiile de lucru pentru care s-a obținut autorizația și să ceară revizuirea acesteia în cazul modificării condițiilor inițiale în care a fost emisă;
- c) să stabilească măsurile tehnice, sanitare și organizatorice de protecție a muncii, corespunzător condițiilor de muncă și factorilor de mediu specifici unității;
- d) să stabilească pentru salariați și pentru ceilalți participanți la procesul de muncă atribuțiile și răspunderea ce le revin în domeniul protecției muncii, corespunzător funcțiilor exercitate;
- e) să elaboreze reguli proprii pentru aplicarea normelor de protecție a muncii, corespunzător condițiilor în care se desfășoară activitatea la locurile de muncă;
- f) să asigure și să controleze, prin compartimente specializate sau prin personalul propriu, cunoașterea și aplicarea, de către toți salariații și participanții la procesul de muncă, a măsurilor tehnice, sanitare și organizatorice stabilite, precum și a prevederilor legale în domeniul protecției muncii;
- g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și educării salariaților și participanților la procesul de muncă: afișe, pliante, filme, diafilme și altele asemenea cu privire la

protecția muncii;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în munca, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire necesare;

i) să asigure, pe cheltuiala unității, instruirea, testarea și perfecționarea profesională a persoanelor cu atribuții în domeniul protecției muncii;

j) să ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute în normele de protecție a muncii;

k) să angajeze numai persoane care, în urma controlului medical și a verificării aptitudinilor psihoprofessionale, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute;

l) să țină evidența locurilor de muncă cu condiții deosebite: vătămătoare, grele, periculoase, precum și a accidentelor de muncă, bolilor profesionale, accidentelor tehnice și avariilor;

m) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivele de protecție, a aparatului de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

n) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de protecție a muncii în timpul controlului sau al efectuării cercetării accidentelor de muncă;

o) să asigure realizarea măsurilor stabilite de inspectorii de protecție a muncii, cu prilejul controalelor și al cercetării accidentelor de muncă;

p) să desemneze, la solicitarea inspectorului de protecție a muncii, pe salariații care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea accidentelor de muncă;

r) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentatilor și a altor persoane participante la procesul de muncă.

(2) Realizarea efectivă a obligațiilor prevăzute în alineatul precedent revine persoanelor cu atribuții în organizarea și conducerea procesului de muncă.

Articolul 19

Persoanele prevăzute la art. 3 sunt obligate:

a) să-și însușească și să respecte normele de protecție a muncii și măsurile de aplicare a acestora;

b) să desfășoare activitatea în așa fel, încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnavire profesională atât persoana proprie, cât și pe celelalte persoane participante la procesul de muncă;

c) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă orice defectiune tehnică sau alta situație care constituie un pericol de accidentare sau îmbolnavire profesională;

d) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă accidentele de muncă suferite de persoana proprie și de alte persoane participante la procesul de muncă;

e) să oprească lucrul la apariția unui pericol iminent de producere a unui accident și să informeze de îndată pe conducătorul locului de muncă;

f) să utilizeze echipamentul individual de protecție din dotare, corespunzător scopului pentru care a fost acordat;

g) să dea relațiile solicitate de organele de control și de cercetare în domeniul protecției muncii.

Capitolul 4 Coordonarea și controlul activității de protecție a muncii

Articolul 20

Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercită coordonarea și controlul activității de protecție a muncii și are următoarele atribuții principale:

a) coordonează elaborarea normelor de aplicare a legii și a altor acte normative în domeniul protecției muncii;

b) colaborează cu ministerele și cu organele lor teritoriale specializate, în domeniul protecției muncii;

c) autorizează, din punct de vedere al protecției muncii, funcționarea persoanelor juridice și fizice și

- retrage autorizația, în cazul modificării condițiilor pentru care a fost emisă;
- d) cercetează, sub aspectul cauzelor și răspunderii juridice, accidentele de muncă colective, accidentele de muncă mortale, accidentele care au produs invaliditate, precum și accidentele tehnice și avariile care ar fi putut pune în pericol sănătatea sau viața salariaților și a celorlalți participanți la procesul de muncă;
 - e) stabilește măsuri obligatorii în vederea prevenirii producerii evenimentelor prevăzute la lit. d);
 - f) avizează dosarele de cercetare a accidentelor de muncă care au produs incapacitate temporară de muncă, întocmite de comisiile de cercetare ale persoanelor juridice;
 - g) avizează prototipurile sortimentelor de echipament individual de protecție și de lucru în vederea introducerii acestora în fabricație;
 - h) aproba clasificarea minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze, în baza documentațiilor prezentate de persoanele juridice;
 - i) coordonează, în colaborare cu Ministerul Cercetării și Tehnologiei, elaborarea programului de cercetare de interes național în domeniul protecției muncii;
 - j) organizează, împreună cu Ministerul Învățământului, activitatea de pregătire generală în domeniul protecției muncii pentru instituțiile de învățământ gimnazial, liceal, profesional, de ucenici, tehnic, de maiștri, postliceal și superior;
 - k) organizează, în colaborare cu Ministerul Învățământului, formarea specialiștilor în domeniul protecției muncii, prin cursuri postliceale și postuniversitare;
 - l) desfășoară activități de informare-documentare cu privire la protecția muncii, asigurând elaborarea și editarea de cărți, reviste, broșuri, pliante, afișe și alte publicații în acest domeniu și avizează materialele elaborate în acest scop;
 - m) elaborează, în colaborare cu Ministerul Sănătății și cu Comisia Națională pentru Statistica, sistemul de raportare și evidenta a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
 - n) efectuează studii, analize, expertize tehnice și acorda consultații și asistența tehnică în probleme de protecție a muncii, pe bază de contracte încheiate cu persoane juridice și fizice din țara și din străinătate; plata acestor lucrări se face pe bază de tarife stabilite de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, iar sumele rezultate vor fi folosite pentru dotarea cu mijloacele materiale necesare îndeplinirii atribuțiilor în domeniul protecției muncii;
 - o) reprezintă statul, ca organ de specialitate în domeniul protecției muncii, în relațiile de cooperare internațională.

Articolul 21

Inspectorii de protecție a muncii sunt autorizați:

- a) să exercite controlul la persoane juridice și fizice, privind modul în care se respecta legislația de protecție a muncii;
- b) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta;
- c) să ceară informații de la orice persoană care participă la procesul de muncă, cu privire la activitatea de protecție a muncii;
- d) să solicite conducerii persoanei juridice, precum și persoanei fizice documentele și informațiile necesare realizării sau efectuării cercetării accidentelor de muncă;
- e) să efectueze sau să solicite măsurători și determinări pentru clarificarea unor situații de pericol și să ia probe de produse și materiale pentru examinarea lor în afară unității, atunci când situația constatată o impune;
- f) să dispună sistarea unei activități sau oprirea din funcțiune a echipamentelor tehnice când constata o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnavire profesională și să sesizeze, după caz, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și organele de urmărire penală;
- g) să propună conducerii inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii retragerea autorizației de funcționare a persoanei juridice sau a persoanei fizice, din punct de vedere al protecției muncii, dacă constata ca, prin modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acesteia, nu se respecta normele de protecție a muncii;
- h) să aplice sancțiuni, potrivit legii, în situația în care constata încălcări ale prevederilor actelor

normative în domeniul protecției muncii.

Articolul 22

Inspectorul de protecție a muncii este obligat:

- a) sa nu aibă un interes patrimonial în raporturile cu persoana juridică sau fizică, în executarea atribuțiilor sale;
- b) sa nu dezvaluie, nici după încetarea funcției de inspector, secrete de fabricație sau de comerț, ori procedee de exploatare, precum și alte date cu caracter secret, cunoscute cu ocazia exercitării atribuțiilor sale;
- c) sa păstreze confidențialitate asupra sursei de informare în legătură cu sesizările sau plingerile primite, referitoare la defecțiunile din instalații sau la încălcarea dispozițiilor legale, și sa nu facă cunoscut persoanei juridice și persoanei fizice faptul ca s-a procedat la efectuarea inspecției ca urmare a unei plângeri.

Capitolul 5 Accidentele de muncă și bolile profesionale

Articolul 23

(1) În sensul prezentei legi, prin accident de muncă se înțelege vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, indiferent de natura juridică a contractului în baza căruia se desfășoară activitatea și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile, invaliditate ori deces.

(2) Este, de asemenea, accident de muncă:

- a) accidentul suferit de elevi, studenți și ucenici în timpul efectuării practicii profesionale;
- b) accidentul suferit de cei care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul suferit de orice persoană ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă, pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenința avutul public sau salvarea de vieți omenești;
- d) accidentul survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers;
- e) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, ori în alt loc de muncă organizat de acestea în timpul programului de muncă.

Articolul 24

Accidentul de muncă se clasifica, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

- a) accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile;
- b) accident care produce invaliditate;
- c) accident mortal;
- d) accident colectiv, când sunt accidentate cel puțin trei persoane în același timp și din aceeași cauză.

Articolul 25

(1) Accidentul de muncă va fi comunicat de îndată conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice, de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștința despre producerea accidentului.

(2) Accidentul care a produs invaliditate, accidentul mortal, precum și accidentul colectiv vor fi

comunicate de îndată, de către conducerea persoanei juridice și de către persoana fizică, inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii și organelor de urmărire penală competente, potrivit legii.

(3) În cazul accidentelor de circulație, produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, persoana juridică sau fizică la care sunt angajați accidentatii va anunța de îndată inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii din județul în raza căruia s-a produs accidentul.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), organele Ministerului de Interne competente, potrivit legii, vor trimite organelor prevăzute la art. 26 un exemplar din procesul-verbal de cercetare la fața locului, la cererea acestora.

Articolul 26

(1) Cercetarea accidentelor de muncă se efectuează astfel:

- a) de către persoana juridică, în cazul accidentului care a produs incapacitate temporară de muncă;
- b) de către inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii, în cazul accidentelor care au produs invaliditate, deces, precum și al accidentelor colective, precum și în cazul accidentelor de muncă care au produs incapacitate temporară de muncă salariaților angajați la persoane fizice;
- c) de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în cazul accidentelor de muncă colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile.

(2) Rezultatul cercetării accidentului de muncă se va consemna într-un proces-verbal care va stabili:

- a) cauzele și împrejurările în care a avut loc accidentul;
- b) prevederile din normele de protecție a muncii care nu au fost respectate;
- c) persoanele care se fac răspunzătoare de nerespectarea normelor de protecție a muncii;
- d) sancțiunile aplicate;
- e) persoana juridică sau fizică la care se înregistrează accidentul de muncă;
- f) măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea altor accidente.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate în munca, unitatea medico-legală competența este obligată să înainteze inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie de pe raportul de constatare medico-legală.

Articolul 27

(1) Înregistrarea accidentului de muncă se face în baza procesului-verbal de cercetare, de către persoana juridică, precum și de către persoana fizică, la care s-a produs accidentul.

(2) Accidentele suferite de elevi, studenți și ucenici în timpul desfășurării practicii profesionale se înregistrează de către persoana juridică unde se desfășoară practica.

(3) Accidentul suferit de o persoană în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (2) lit. b) se înregistrează de către persoana juridică ce a organizat acțiunea respectivă.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană în condițiile art. 23 alin. (2) lit. c) se înregistrează de către persoana juridică sau fizică unde s-a produs evenimentul; în cazul accidentului de această natură, produs în afară incintei persoanei juridice sau la persoana fizică și care nu are nici o legătură cu acestea, înregistrarea se face de către primăria în a cărei rază teritorială s-a produs.

(5) Accidentul de muncă survenit în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (2) lit. d) se înregistrează de către persoana juridică sau fizică la care este încadrat accidentatul.

Articolul 28

Accidentul de muncă înregistrat de persoana juridică și persoana fizică se raportează de către acestea la inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii.

Articolul 29

(1) În sensul prezentei legi, bolile profesionale sunt afecțiunile care se produc ca urmare a

exercitării unei meserii sau profesii, cauzate de factori nocivi fizici, chimici sau biologici, caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă.

(2) Sunt boli profesionale și afecțiunile suferite de elevi, studenți și ucenici în timpul efectuării practicii profesionale, în condițiile prevăzute la alin. (1).

Articolul 30

(1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii unității sanitare care acorda asistența medicală participanților la procesul de muncă desfășurat de persoana juridică, precum și de persoana fizică.

(2) Bolile profesionale se comunică inspectoratului județean de poliție sanitară și medicina preventivă, indiferent dacă sunt sau nu urmate de incapacitate temporară de muncă.

Articolul 31

(1) Cercetarea cauzelor îmbolnavirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri din aceleași cauze se fac de către inspectoratul de poliție sanitară și medicina preventivă al județului și al municipiului București, împreună cu inspectoratul de stat teritorial pentru protecția muncii.

(2) Rezultatul cercetării bolii profesionale se consemnează într-un proces-verbal care va cuprinde elementele prevăzute la art. 26 alin. (2).

(3) Intoxicatia acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boala profesională, cât și ca accident de muncă.

Articolul 32

(1) Înregistrarea bolilor profesionale se face, în baza procesului-verbal de cercetare, de către persoana juridică și de persoana fizică la care s-a produs îmbolnăvirea.

(2) Bolile profesionale înregistrate de persoana juridică și de persoana fizică se raportează la inspectoratul de poliție sanitară și medicina preventivă al județului și al municipiului București.

Capitolul 6 Răspunderea juridică

Articolul 33

Încălcarea dispozițiilor legale privitoare la protecția muncii atrage răspunderea disciplinară, administrativă, materială, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Articolul 34

Neluarea vreuneia dintre măsurile prevăzute de dispozițiile legale referitoare la protecția muncii, de către persoana care are îndatorirea de a lua aceste măsuri la locul de muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Articolul 35

Neluarea vreuneia dintre măsurile prevăzute de dispozițiile legale referitoare la protecția muncii, de către persoana care are îndatorirea de a lua aceste măsuri, la locurile de muncă ce prezintă un pericol deosebit, dacă prin aceasta se creează posibilitatea producerii unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 36

Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la protecția muncii, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnavire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Articolul 37

Nerespectarea de către orice persoană a măsurilor stabilite cu privire la protecția muncii, la locurile de muncă ce prezintă un pericol deosebit, dacă prin aceasta se creează posibilitatea producerii unui accident de muncă sau de îmbolnavire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Articolul 38

(1) Nerespectarea de către conducerea persoanei juridice și de către persoana fizică a prevederilor art. 9 și art. 18 alin. (1) lit. b) din prezenta lege, referitoare la autorizarea funcționarii din punct de vedere al protecției muncii, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și repunerea în funcțiune a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării deficiențelor pentru care s-a dispus oprirea acestora.

Articolul 39

Dacă faptele prevăzute la art. 34-38 sunt săvârșite din culpa, minimul și maximul special al pedepsei se reduc la jumătate.

Articolul 40

(1) Constituie contravenții faptele săvârșite de persoanele juridice și fizice, aflate într-una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege, dacă nu au fost comise în astfel de condiții, încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei următoarele:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 8 alin. (2), art. 12 alin. (2), (3) și (4), art. 13 alin. (2) și (3), art. 18 alin. (1) lit. a) și m);
- b) neluarea măsurilor prevăzute în norme, care să prevină prezenta, peste limitele admise în norme, a factorilor nocivi chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman, în procesul de muncă;
- c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială sau totală, a construcțiilor, echipamentelor tehnice noi sau reparate, precum și aplicarea unor procese tehnologice care nu corespund normelor de protecție a muncii;
- d) neintocmirea sau nerespectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;
- e) neluarea măsurilor pentru prevenirea și lichidarea avariilor;
- f) folosirea surselor de foc deschis și fumatul în locurile unde acestea sunt interzise prin norme;
- g) neluarea măsurilor de protecție a muncii pentru prevenirea accidentelor prin electrocutare, la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și echipamentelor electrice, precum și a măsurilor pentru prevenirea efectelor electricității statice și a descărcărilor atmosferice;
- h) nerespectarea măsurilor de protecție a muncii privind depozitarea, manipularea, transportul sau utilizarea materialelor toxice, corosive, inflamabile, pesticidelor, precum și a deșeurilor rezultate;
- i) neasigurarea sau nefolosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate, la locurile de muncă

unde exista pericole de incendiu sau de explozie;

j) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrica a echipamentelor tehnice;

k) încălcarea dispozițiilor legale referitoare la asigurarea și utilizarea fondurilor necesare realizării măsurilor de protecție a muncii.

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 300.000 lei la 500.000 lei următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor art. 15, art. 18 alin. (1) lit. c)-l) și o);

b) încălcarea dispozițiilor art. 16 și 17 alin. (1);

c) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor tehnice, materialelor și produselor;

d) nerespectarea măsurilor de siguranță prevăzute în norme privind lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare;

e) nerespectarea normelor privind delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase, golurilor, sapaturilor, puțurilor și lămpilor;

f) nerespectarea măsurilor de protecție a muncii pentru asigurarea exploatarei fără pericole a instalațiilor de sudare, a recipientelor - butelii cu gaze comprimate sau lichificate, a instalațiilor mecanice sub presiune, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente tehnice;

g) nerespectarea normelor privind întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor tehnice;

h) nerespectarea normelor privind exploatarea în condiții de siguranță a mijloacelor de transport și a celor de ridicat;

i) nerespectarea normelor de protecție a muncii privind aplicarea metodelor de exploatare miniera, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punct de vedere al emansiilor de gaz;

j) încălcarea, de către persoanele juridice și fizice, a dispozițiilor art. 21 lit. a), b) și e) privind exercitarea atribuțiilor de către inspectorul de protecție a muncii.

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 300.000 lei următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (2) și (3), art. 8 alin. (1), art. 18 alin. (1) lit. p) și r), art. 19 lit.

b) și e) și art. 25 alin. (2);

b) încălcarea normelor de protecție a muncii privind timpul de muncă, munca în schimburi și intensitatea muncii;

c) nerespectarea normelor privind asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;

d) neasigurarea iluminatului de siguranță la locurile de muncă prevăzute în normele de protecție a muncii;

e) părăsirea echipamentelor tehnice aflate în funcțiune sau încredințarea supravegherii acestora unor persoane neautorizate;

f) nerespectarea normelor privind organizarea și desfășurarea activității de salvare.

(5) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei următoarele:

a) încălcarea dispozițiilor art. 18 alin. (1) lit. n), art. 19 lit. a), c), d), f) și g), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) lit. a) și alin. (3), art. 27 alin. (1)-(5) și art. 28;

b) încălcarea dispozițiilor art. 32 alin. (1) și (2);

c) accesul persoanelor neautorizate la locurile de muncă ce prezintă pericol deosebit;

d) nerespectarea normelor privind organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului de protecție;

e) neintocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor tehnice și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

f) nerespectarea prevederilor referitoare la întocmirea și trimiterea în termen a rapoartelor și datelor în legătură cu situația protecției muncii.

Articolul 41

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 40 alin. (2)-(5) se fac de către inspectorii de protecție a muncii din cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 40 alin. (2) lit. b) și h), alin. (3) lit. b), alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. b), d) și f) se fac și de către inspectorii de poliție sanitară și medicina preventivă din cadrul Ministerului Sănătății.

(3) În caz de constatare a unei situații care se încadrează în prevederile art. 34-38, inspectorii prevăzuți la alin. (1) și (2) vor sesiza de îndată organele de urmărire penală competente, potrivit legii.

Articolul 42

Sanctiunile contravenționale se aplică persoanelor juridice și fizice.

Articolul 43

(1) Persoanele sancționate contravențional pot formula plîngere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării, la judecătoria în a carei raza teritorială a fost săvârșită contravenția.

(2) Hotărârile judecătorești pronunțate în condițiile alin. (1) sunt supuse recursului.

Articolul 44

Dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor sunt aplicabile în măsura în care nu conțin dispoziții contrare prezentei legi.

Articolul 45

(1) Persoanele juridice și persoanele fizice răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, în măsura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.

(2) La stabilirea despăgubirilor cuvenite persoanelor angajate cu convenții civile se va ține seama de categoriile și de cuantumul drepturilor care se acordă salariaților potrivit legislației asigurărilor sociale de stat.

Capitolul 7 Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 46

Persoanele juridice și persoanele fizice care își desfășoară activitatea fără a fi autorizate din punct de vedere al protecției muncii la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să solicite inspectoratelor de stat teritoriale pentru protecția muncii, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, emiterea autorizației de funcționare.

Articolul 47

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale în colaborare cu organele de stat competente vor elabora, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, norme metodologice în aplicarea prevederilor acesteia, referitoare la:

- a) autorizarea funcționării persoanelor juridice din punct de vedere al protecției muncii;
- b) certificarea calității de protecție a prototipurilor sortimentelor de echipament individual de protecție și de lucru și avizarea introducerii lor în fabricație;
- c) certificarea calității, din punct de vedere al securității muncii, a echipamentelor tehnice;

- d) avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și de instruire în domeniul protecției muncii;
 - e) clasificarea minelor din punct de vedere al emanațiilor de gaze;
 - f) comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea, evidenta accidentelor de muncă și declararea, confirmarea, înregistrarea, raportarea, evidenta bolilor profesionale, precum și a celorlalți indicatori care definesc morbiditatea profesională;
 - g) finanțarea cheltuielilor pentru realizarea măsurilor de protecție a muncii;
 - h) locul de muncă cu pericol deosebit și pericol iminent de accidentare.
- (2) Normele metodologice se vor publica în Monitorul Oficial al României.

Articolul 48

În sensul prezentei legi, prin loc de muncă cu pericol deosebit se înțelege locul de muncă ce prezintă un înalt risc de accidentare sau îmbolnavire profesională, care, datorită caracteristicilor proprii procesului tehnologic sau mediului de muncă, instalațiilor și utilajelor cu regim de funcționare continuu sau cu grad ridicat de pericol în exploatare, necesita cunoașterea și respectarea cu strictețe a disciplinei tehnologice, a normelor de securitate a muncii, a regulilor de ordine și disciplina a muncii, pentru prevenirea oricăror avarii, explozii, incendii sau alte accidente tehnice cu consecințe grave.

Articolul 49

În sensul prezentei legi, prin pericol iminent de accidentare se înțelege situația în care se poate produce în orice moment accidentarea sau îmbolnăvirea profesională a unui sau a mai multor salariați.

Articolul 50

În sensul prezentei legi, prin practica profesională se înțelege instruirea practica, specifică meseriei și specialității în care se pregătesc elevii, studenții și ucenicii în atelierele și laboratoarele persoanelor juridice, precum și în atelierele persoanelor fizice.

Articolul 51

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Articolul 52

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga Legea nr. 5/1965 cu privire la protecția muncii, H.C.M. nr. 2.896/1966 privind declararea, cercetarea și evidenta accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, H.C.M. nr. 304/1975 privind acordarea, utilizarea și întreținerea echipamentului de protecție și echipamentului de lucru, H.C.M. nr. 1.672/1974 privind planificarea, finanțarea și raportarea cheltuielilor de protecție a muncii, H.C.M. nr. 2.494/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în domeniul muncii și ocrotirilor sociale, precum și alte dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
IOAN GAVRA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Anexa 1

DOMENIILE

pentru care se elaborează normele generale de protecție și igiena a muncii

Nr. crt.	Domeniul	Reguli și măsuri
	Organizarea protecției muncii la nivelul 1. persoanei juridice, precum și al persoanei fizice	- principii și criterii de organizare; - încadrarea și repartizarea personalului la locurile de muncă; - pregătirea și instruirea personalului; - formarea și perfecționarea specialiștilor; - metode și mijloace de propagandă; - dotarea cu echipament individual de protecție; - acordarea alimentației de protecție și a materialelor igienico-sanitare.
	2. Sarcinile de muncă	- conceperea și repartizarea sarcinilor de muncă; - durata timpului de muncă, munca în schimburi, intensitatea muncii; - principii ergonomice în organizarea locului de muncă;
	3. Clădiri și alte construcții	- transportul, manipularea și depozitarea materialelor; - componentele solicitărilor neuropsihice și nivelurile de încărcare cu sarcini de lucru; - lucrul în condiții de izolare; - lucrul la înălțime. - obligațiile proiectantului; - obligațiile executantului; - obligațiile beneficiarului; - amplasarea clădirilor, depozitelor și a altor tipuri de construcții; - căi de circulație;
	4. Echipamente tehnice	- înălțimea clădirilor, dimensionarea suprafețelor și a volumului de lucru; - instalații tehnico-edilitare; - dotări social-sanitare; - necesarul de apă potabilă; - colectarea și îndepărtarea reziduurilor. - principii ergonomice; - prevederi comune; - sisteme de comandă; - mașini; - echipamente tehnice electrice; - instalații sub presiune, de ridicat și transportat; - echipamente pentru fluide energetice;

- echipamente portabile și unelte manuale.

5. Mediul de muncă	- valorile componentelor microclimatului în funcție de efortul fizic depus și de sezon.

Anexa 2

ACTIVITĂȚILE DIN ECONOMIA NAȚIONALĂ

pentru care se elaborează norme specifice de protecție a muncii

1. Agricultură

- Cultura mare, viticultura, pomicultura, legumicultura, plante tehnice și utilizarea substanțelor toxice în activitățile din agricultură
- Valorificarea deșeurilor proteice
- Prelucrarea, păstrarea, industrializarea și livrarea furajelor
- Receptionarea, conservarea, păstrarea și valorificarea produselor agricole
- Îmbunătățiri funciare și irigații
- Exploatarea stufului
- Creșterea animalelor.

2. Silvicultura, exploatare forestieră și economia vinatului

- Silvicultura și economia vinatului
- Exploatare și transporturi forestiere.

3. Piscicultura și pescuit

- Piscicultura și pescuit.

4. Industria extractivă

- Prospekțiuni și explorări geologice
- Extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate
- Mine de cărbuni, sisturi și nisipuri bituminoase
- Prepararea carbunilor
- Mine de petrol
- Foraj cu sonde pentru hidrocarburi
- Foraj cu platforme marine
- Foraje speciale
- Lucrări speciale în activitatea de foraj-extracție a hidrocarburilor
- Extractia țițeiului
- Extractia țițeiului și gazelor prin sonde marine
- Extractia gazelor naturale
- Transportul prin conducte al gazelor naturale
- Exploatarea în subteran a minereurilor feroase, neferoase, rare, radioactive și a nemetaliferelor
- Prepararea minereurilor
- Exploatarea substanțelor minerale în cariere, prin derocare cu explozivi.

5. Industria prelucrătoare

- Industria carni și a produselor din carne
- Instalații frigorifice
- Industria prelucrării peștelui
- Prelucrarea conservelor din legume și fructe și producerea sucurilor
- Fabricarea uleiurilor și a altor grăsimi vegetale
- Fabricarea produselor lactate
- Fabricarea produselor de morar și de panificație
- Fabricarea zahărului și a produselor zaharoase
- Vinificație, fabricarea alcoolului, băuturilor alcoolice, berii, drojdiei, amidonului, glucozei și a apei minerale
- Industria de prelucrare a tutunului
- Prelucrarea plantelor textile (în, cinepa și bumbac)
- Industria textilă
- Industria confecțiilor din textile, blanuri și piele

- Industria de prelucrare a pieilor
- Fabricarea articolelor din piele și a incaltamintei
- Fabricarea mobilei din lemn, inclusiv tapitate
- Fabricarea ușilor, ferestrelor, caselor prefabricate și a panourilor pentru construcții
- Fabricarea articolelor sportive, ambarcatiunilor, planoarelor, articolelor muzicale și a rechizitelor școlare din lemn
- Fabricarea cherestelei, parchetului, ambalajelor, butoaielor și altele
- Fabricarea furnirului, placajului, panelului, lemnului stratificat-densificat și a elementelor mulate din furnire sau aschii
- Fabricarea și înobilarea placilor din aschii sau fibre de lemn
- Fabricarea creioanelor
- Fabricarea chibriturilor
- Fabricarea linii și fainii din lemn, a drojdiei furajere, extraselor tanante și a furfurolului
- Industria hirtiei și a celulozei
- Industria poligrafică
- Prelucrarea țiteiului
- Fabricarea produselor petrochimice de baza
- Fabricarea materiilor explozive
- Transportul, depozitarea și folosirea materialelor explozive
- Fabricarea, stocarea, transportul și utilizarea oxigenului și a azotului
- Desfacerea produselor petroliere
- Manipularea, transportul și depozitarea produselor petrochimice
- Fabricarea, transportul, depozitarea și utilizarea hidrogenului
- Fabricarea, transportul și utilizarea acetilenei
- Producerea aerului comprimat
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor anorganice
- Fabricarea, depozitarea și transportul produselor organice (exclusiv petrochimice)
- Fabricarea, depozitarea și transportul firelor și fibrelor sintetice
- Fabricarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
- Prelucrarea cauciucului sintetic și a produselor macromoleculare
- Fabricarea, depozitarea și transportul apei grele
- Fabricarea sticlei pentru menaj, ambalaje și sticlărie tehnică
- Fabricarea portelanului și ceramicii fine pentru menaj
- Fabricarea geamului
- Fabricarea lianților și azbocimentului
- Fabricarea și prelucrarea fibrelor din sticlă
- Fabricarea betonului celular autoclavizat
- Fabricarea produselor din beton, beton armat și precomprimat
- Prelucrarea pietrei și a marmurii
- Producerea materialelor termo- și hidroizolante
- Fabricarea produselor din ceramica brută și fină pentru construcții
- Fabricarea produselor din PAS (poliesteri armați cu fibre de sticlă)
- Fabricarea cocsului și a produselor cocschimice
- Fabrici de aglomerare
- Elaborarea și turnarea fontei
- Elaborarea și turnarea otelului
- Laminarea profilurilor și a produselor plate
- Fabricarea produselor refractare, placilor și a pulberilor folosite la turnarea otelului
- Fabricarea produselor abrazive și carbunoase
- Activitatea în turnatorii
- Elaborarea și prepararea metalelor neferoase și rare
- Prelucrarea azbestului
- Construcții și confecții metalice
- Prelucrarea metalelor prin deformare plastică la cald

- Prelucrarea metalelor prin deformare plastica la rece și stantare
 - Prelucrarea metalelor prin aschiere
 - Construcții navale
 - Laboratoare de analize fizico-chimice și mecanice
 - Sudarea și taierea metalelor
 - Tratamente termice și termochimice
 - Activități de vopsire
 - Acoperiri metalice
 - Prelucrări neconventionale (electroeroziune, electrochimie, laser și ultrasunete)
 - Fabricarea componentelor și echipamentelor electronice, electrotehnice și a materialelor electroizolante
 - Fabricarea acumulatorilor și a pilelor electrice
 - Fabricarea lampilor electrice, tuburilor cinescop și a corpurilor de iluminat
 - Fabricarea mașinilor electrice rotative, transformatoarelor și a condensatoarelor de forta
 - Exploatarea și întreținerea transportoarelor cu banda
 - Lucrul cu radiatii neionizante
 - Prelucrarea automată a datelor
 - Activități care se desfășoară la binoculare.
6. Energia electrica și termica, gaze și apa
- Producerea energiei electrice
 - Transportul și distribuția energiei electrice
 - Utilizarea energiei electrice în medii normale
 - Producerea energiei termice
 - Centrale termice echipate cu cazane care funcționează cu combustibil lemnos
 - Transportul, distribuția și utilizarea energiei termice
 - Distribuția și utilizarea gazelor
 - Alimentarea cu apa a localităților și pentru nevoi tehnologice (captare, transport și distribuție)
 - Evacuarea apelor uzate rezultate de la populație și din procesele tehnologice
 - Exploatarea, gospodărirea apelor, întreținerea lucrărilor și a cursurilor de apa, cadastrul apelor și a folosintelor legate de ape și apărarea împotriva inundațiilor.
7. Construcții
- Lucrări geotehnice de excavații, fundații, terasamente, nivelări și consolidări de teren
 - Prepararea, transportul, turnarea betoanelor și executarea lucrărilor din beton, beton armat și precomprimate
 - Executarea construcțiilor înalte (inclusiv glisari și liftari)
 - Lucrări de zidărie, montaj prefabricate și finisaje în construcții
 - Lucrări de izolații termice, hidrofuge și protecții anticorrosive
 - Lucrări de instalații tehnico-sanitare și de încălzire
 - Lucrări de montaj utilaje tehnologice și construcții metalice
 - Construcții hidrotehnice, portuare și canale navigabile
 - Lucrări de reparații, consolidări, demolări și translatii de clădiri
 - Lucrări de drumuri, poduri, și construcții cai ferate
 - Alpinism utilitar
 - Lucrări de cofraje, schele, cintre și eșafodaje.
8. Comerț cu ridicată și cu amănuntul, repararea și întreținerea autovehiculelor
- Comerțul cu ridicată și cu amănuntul
 - Manipularea, transportul prin purtare și cu mijloace mecanizate și depozitarea materialelor
 - Întreținere și reparații autovehicule.
9. Hoteluri și restaurante
- Turism, alimentație publică și transportul persoanelor cu instalații pe cablu.
10. Transport, depozitare și comunicații
- Transporturi rutiere
 - Transporturi pe calea ferată
 - Exploatarea metroului

- Transportul urban cu tracțiune electrică (tramvai, troleibuz) și instalații aferente, exploatare și întreținere
 - Transport intern
 - Transporturi navale
 - Transporturi aeriene
 - Exploatarea și întreținerea drumurilor și a podurilor
 - Exploatare și întreținere portuara
 - Posta
 - Telecomunicații
 - Radiocomunicații.
11. Sănătate și asistența socială
- Activități din domeniul sănătății.
12. Alte activități de servicii sociale colective și personale
- Gospodărie comunală și salubritate publică
 - Activitatea de prestări de servicii.
13. Alte activități
- Lucrul la înălțime
 - Lucrul în spații închise.
